

ut et de altera parte, ex q̄b; anima pulchritudo conflata
 pauca dixeram, sic de p̄mi virtutum Harmonia, qua prout
 dubio perfectissima, copiosissimaq; in laudabili Virgine invenit,
 quanto magis, atq; magis appropinquat primo principio,
 tanto magis, et excellentiori modo participat effulg. eius
 principij, enim vero an non quo propius aucto ad Solem eoa,
 gis illuminari ne sentis? quo propius propiusq; Soli, eo
 fortiore calorem experior. Deus vero Deus erat principia
 omnis gratia, omnium virtutum, h̄c vero illis nemine pro,
 pugna tum in Vero, tum in mutua conversatione, tum
 praecipue per innocentiam, atq; integritatem vita, id est
 iure merito gratia virtutibusq; plenam pro oib; alijs ex,
 ip̄s mandam crediderim, ita qm abundanter ut sunt Pauc
 totam libri nam continet, ita B̄n V. virtutum
 excellentias in se una quasi index concludebat. Virtutes
 igitur in ea erant, at qualis earundem Harmonia? Sive
 concerta? suavisq; decantabant in se autus, non ut
 se nutus expellerent, neq; ut seves belatores in arena di,
 gladiaturi concurrerent, sed ut cursores ad praefixam ten,
 derent metam, alteraq; alteram praecipere nitereq;
 tale iugum certamen erat, talis pugna. Et p̄nata in sua,
 in dulcisq; Anficorum concertu ois qm voces effusa anpal,
 optimeq; consp̄tis nec addi, nec demiq; possit, attendit
 se opposito q̄b; cursu papusq; pugnare, devertareq; videntur, an
 nia. alia vero in altu extenso gutture elevatur, alio contrails,
 et demisso ore in profundum mergitur, alia merā q̄b; via